

Kristaus Karaliaus LAIVAS

Tėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Illinois

Telephone: Canal 7790

Numeris 9.	Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00	Kov.-March 3,
Metai XIV	Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00	1 9 3 4.
	Svetur metams \$3.00.	Atskiras numeris 5c

Ar Ne Liga Tiktai?

Keistų žymių ir ypatybių galima pastebėti lietuviuose. Kad jos darytų jiems garbės ir liudytų jų būdo gerumą, būtų gera, bet priešingai: juos žemina ir labai kenkia tikybiniam ir tautiniam reikalams.

Tos ypatybės labai keistos ir nežinia kaip įsigytos.

Daug lietuvių, net per daug, mėgsta niekinti, kas savo, girti kas svetima. Savos pavardės negeros: jas maino. Savi papročiai negerai: tuojaus griebiasi svetimtautiškų. Savo kalba negraži: tuojaus ją meta, griebiasi svetimų. Sava tvarka negera: ima kaip beždžionės pamėgzdžioti svetimą, kaip komunistai, ar socialistai, ar kiti panasūs. Sava spauda netikusi: kemša anglišką didelį laikraštį į kišenę, nors jo nepaskaito ir nesupranta.

Daugeliui lietuvių katalikų savos bažnyčios nepatinkamos, bėga, lenda, braujasi į svetimtaučių. Savi kunigai negerai: juos niekina, svetimuosius giria. Savųjų kunigų pamokslai netikę: svetimtaučių, nors nesupranta jų, bet labai puikūs. Savos mokyklos menkos: kas kita svetimtautiškos. Savos seserys mokytojos nemoکانčios mokyti: visiškai kitaip išmokina svetimtautės. Savos katalikiškos mokyklos per prastos: kur pueis vaikai jas baigę:

o kad viešosios, miesto mokyklas baigia, tai visur tiks, net į Valstybės prezidentus.

Tokios daugelio lietuvių ypatybės iškraustė net kryžių ir šventųjų paveikslus iš jų namų; taip pat ir prie savęs neturi nei kryželio, nei medalikėlio; nepažįsi, ar čia žydas, ar protestonas, ar katalikas.

Dabar lietuviai ir ypač lietuvės, net toki, kurie visuomenėje vadovauja, skubiai augina naują ypatybę — tai gėrimų "parės." Ta ypatybę, ypač moterų, nes vyrai visuomet mėgavo išsigerti po burnelę.

Dabar "parių pares, ar aut parių parės" ir jos visos su "šnapseliu." Dabar vadinama "prasta parė," jei "šnapselio" moterėlės negauna.

Tokiems "parininkams" depresijos laikai, kuomet reikia naudingiems dalykams, ypač spaudos ir tikėjimo dalykams rasti doleriukas, bet jis "ne pinigas" "pariukėms."

Ar nereikėtų "Katalikų Akeijai" imtis gydyti lietuvius, kurie serga tomis ligomis. Reiktų bandyti rasti vaistų. Be gydymo, tai visiškai insime "nuo koto smukti."

Lietuvybė nyksta, tikėjimas silpsta, parapijos neišsimoka, mokyklos tuštėja, spauda ima džiova sirgti, liaudies uni-

versitetai su sauja klausytojų, tik "parės" tarpsta ir "gazolino" eina tiek pilvams pripildyti, tiek automobiliams varyti. Mūs lietuvių "Katalikų Akcijai" labai plati dirva riogso nudirbti. Bet ir "Akcijoje" daug kalbų, o permaža praktiškų darbų, o dar mažiau darbininkų.

"Katalikų Akcijos" Centras turėtų surasti kiekvienos rūšies draugijoms tam tikrą darbą dirbti. Jų vienos turėtų būti gydyti lietuvius iš jų "specialybės niekinti save ir savuosius ligos," antra, prieiti prie "parininkų ir parininkų" ir pakreipti juos ir jų veikimą į rimtesnius dalykus ir vesti juos prie to, kad jų "parės" visur blaivėtų.

V.K.

VASARIO 16-TA, 1934

Kai kurių lietuvių lepšiskumas

Lietuvos prisikėlimo šventė — tai vasario 16-tą dieną, nes toje dienoje Lietuvos Tautos Taryba sostinėje Vilniuje paskelbė Lietuvą nepriklausomą valstybę. Kas metai viso pasaulio sąmoningi lietuviai tą dieną švenčia: pamaldomis bažnyčiose, tautinės vėliavos iškėlimu, tautiniu programu salėse. Kame yra galima, toje džiaugsmo dienoje kasdieniam darbui uždaromos lietuvių įstaigos, ypač lietuviškos mokyklos, kad tos dienos laikas būtų sunaudotas tautinės sąmonės kėlimui bei šventės programai atlikti.

Šios šalies — Amerikos — lietuviai pradžioje metines Lietuvos nepriklausomybės dienas minėjo regulariai ir didelėmis iškilmėmis. Ne taip buvo šiais 1934 metais. Buvo lietuvių parapijų, kur vasario 16-ta visai neminėta!... Buvo, kur paminėjimas daryta kelios dienos prieš, ar po šventei... (Žiūrėkite, ar Amerika kilnoja savo "4 July celebration"!)

Daugely vietų paminėjimas sugadytas pamaldų už tėvynę ir tautą apleidimu; tas išėmė

patį šventimo turinį. Patrijotizmas, tėvynės meilė neparemta religija — tai tik laikinas pasikarščiavimas. Kas atsisako nuo aukštesnių žmogaus siekimų į savo Kurėją-Dieva, toksai neilgai sieks į tėvynės meilės idealą. Nuo bedievybės į bolševizmą tik mažutėlis žingsnis.

Gal dėl tos pačios priežasties — pamaldų už tautą apleidimo — daugely vietų *vasario 16-tos salių parengimai* buvo labai skysti, lankytojų maža, be lietuvių "smetonėlės," be jaunimo, tik programo vaikučiai ir tik tol, kol savo dalį atliko... Tai šventimo parodija. Ne taip samoninga tauta švenčia nepriklausomybę!

Jei daugelis parapijų atsiliko *vasario 16* šventime, tai apie lietuvius laisvamanius, o jei sykiu ir socialistus, ar bolševikus, tai nėra ko gero nei tikėtis. Jei lietuviai socialistai kovojo prieš Lietuvos nepriklausomybę, atkalbinėjo nuo pirkimo Lietuvos Laisvės Paskolos Bonų, jei lietuviai bolševikai su savo vadu Kapsuku ir Ko. atsivedė rusų armiją užimti Lietuvos ir atidarė ugnį prieš Lietuvos savanorius ginančius savo šalies ruožius, tai nestebėtina, kad jų spauda Lietuvos nepriklausomybės šventės nei nepastebėjo.

Mūsų įvairių izmų bedieviai tik tuomet atsimena esą lietuviais, kuomet užsimano lietuvių dolerių pasišienauti.

Akyvaizdoje tų lietuvių amerikiečių, kurie atsiliko tautos šventės tinkamame paminėjime, kaip skaisčiai šviečia tų lietuvių parapijų, ar grupių vasario 16-tos gražūs patrijotiniai paminėjimai!... Lietuvos vėliavos plevėsavimas nuo tų lietuvių įstaigų ir privačių namų, buvo tik simbolis to kas darėsi tų žmonių širdyse, ir buvo paviršutinė reiškęja tų karštų maldų ir nenuilstamų darbų, kuriuos jie atliko už tautą ir tėvynę.

(Pabaiga 8 pusl.)

III GAVĖNIOS SEKMADIENIS.

Lekcija

Efez. 5, 1-10.

BROLIAI: Būkite Dievo seekiotojai, kaip mylimiausieji vaikai, ir elgkitės meilėje, kaip ir Kristus mus mylėjo ir pats save davė už mus Dievui atnašą ir auką meiliam kvapui. Paleistuvystė ir bekokis susitepimas ar godulystė tenebūna nė minima jūsų tarpe, kaip pritinka šventiesiems; nei begėdystė, nei paikos šnekos, nei juokavimai, kas nepritinka, bet velyk dėkojimas. Nes žinokite ir supraskite, kad nėvienas paleistūvis, ar suteptas, ar gobšas, juk tai yra stambeldystė, neturi Kristaus ir Dievo karalystėje tėvainystės. Niekam nesiduokite suvedžioti savęs tuchiais žodžiais, nes dėl tų dalykų Dievo rūstybė ateina ant netikėjimo vaikų. Nebūkite jų dalininkai. Kitados jūs buvote tamsybė, dabar esate šviesa Viešpatyje. Elgkitės kaip šviesos vaikai. Nes šviesos vaisiai apsiereiškia visokių gerumu, teisybe ir tiesa.

Evangelija

Luok. 11, 14-28.

ANUO metu Jėzus išvarė velnią, kurs buvo nebylys. Jam išvarius velnią, nebylys kalbėjo, ir minios stebėjosi. Kaikurie jų tarė: Jis išvaro velnius per Beelzebubą, velnių vyriausįjį. Kiti gundydami reikalavo iš jo ženklų iš dangaus. Jis matydamas jų mintis, jiems tarė: Kiekviena karalystė savyje suskilusi bus sunaikinta ir namai grius ant namų. Jeigu gi ir šetonas pats su savim nesutinka, kaip gi išliks jo karalystė? kadangi jūs sakote mane išvarant velnius per Beelzebubą. Jei aš išvarau velnius per Beelzebubą, per ką išvaro jūsų vaikai? Todėl jie bus jūsų teisėjai. Bet jei aš išvarau

velnius Dievo pirštu, tai Dievo karalystė tikrai pas jus atėjo. Kuomet stiprusis apsiginklavęs sergi savo kiemą, ramybėje lieka visa, ką jis turi. Bet jei stipresnis už jį užėjęs apgali jį, atima visus jo šarvus, kuriais pasitikėjo, ir išdalina jo grobį. Kas ne su manim, tai prieš mane; ir kas nerenka su manim, tas barsto. Nešvarioji dvasia, išėjus iš žmogaus, vaikščioja sausose vietose, ieškodama atilsio; neradus ji sako: Grįšiu į savo namus, iš kur išėjau. Atėjus ji randa juos iššluotus ir papuoštus. Tuomet ji eina, pasiima su savim septynias kitas dvasias piktesnes už save, ir įėjusios jos gyvena tenai. Ir taip paskui darosi tam žmogui blogiau, nekaip pirma. Tai jam sakant, atsitiko, kad viena moteriškė iš minios, pakeldama balsą, jam tarė: Palaiminta iščia, kuri tave nešiojo, ir krūtys, kurias žindai. Jis atsakė: Beje, palaiminti, kurie klauso Dievo žodžio ir laikosi jo.

Jėzaus Kančios ir Mirties 19-ka Šimtų Metų

Katalikų bažnyčia kasmet su ypatingu atsidejimu ir išpūdingomis apeigomis mini mūsų Išganytojo, Jėzaus Kristaus, kančią ir mirtį. Kaip neminės to skaudaus, bet taip naudingo mums žmonėms įvykio. Mes žinome, buvę prakeikimo vaikai, dabar esame dangiškojo Tėvo vaikai, ir drąsiai kalbame: "Tėve mūsų, kurs esi danguose..." Kas gi tokią atmainą padarė? Tai padarė Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus kančia ir mirtis ant kryžiaus.

Kuomet dabar tokia daugybė žmonių narių vieni dar nesužinojo to įvykio, kiti pametė jį minėję, kiti mini jį šaltai, tai Katalikų Bažnyčios galva, galima tai stačiai tvirtinti, Dievui įkvepiant, paskelbė pernai minėjamą *Devyniolikos Šim*

ty *Metų Sukaktuvių* mūsų Išganytojo mirties. Minėjimas prasidėjo pernai Balandžio mėnesyje.

Tas nepaprastas Jubiliejus, kaip ir turėjo įvykti, supurtė visą pasaulį. Ne tik katalikai, bet net protestonai sukruto. Kaip kokia nauja šviesa blykstelėjo į jų akis. Jie pamatė į ką pasižiūrėti buvo daugelis užmiršę. Pamatė *Kryžių* ir ant jo *Prikaltąjį*. Iš Jo burnos jiems vėl suskambėjo balsas: "Tėve, atleisk jiems, nes nežino, ką daro." Jie apleidžia gyvybes ir tikrojo, amžinojo gyvenimo veršmes ir puola ištroškę prie purvinių ir nuodijančių pasaulio šaltinių. Jie išsižada dangaus turtų, kad daugiau prisigrobtų žemės turtų. Neišmanėliai nežino, kad "Šią nakt mirsi, o ką susigrobei, kam beliks?"

Jie išgirdo vėl naują jau jiems šauksmą: "Ištiesų, ištiesų sakau tau, šiandien su manim būsi Rojuje." Kas bus Rojuje, klausia jie nustebę? Nugi "latras." Argi? Tai ir tokiems jau atdaras į Rojų kelias? Na tai kaip? Ar galima dar abejoti, kuomet pats Kristus tai paskelbė. Na tai jau negalima liktis latrų užpakalyje ir būti už "latrą latresniu."

Bet kaip jis rado ten kelią ir teisę į Rojų? Jėzus Kristus nuo kryžiaus parodė jam kelią ir davė jam teisę. Jų Jėzus yra "kelias, tiesa ir gyvenimas." Tai, aišku, ne automobiliu, nei orlaiviu nenulėksi į Rojų ir ne už pinigus, nei žemės turtus gausi teisę į Rojų. Reikia eiti prie Jėzaus ir eiti vienu keliu su Juo. Jis išves tikru keliu ir duos teisę į Rojų.

Kaip prieiti prie Jėzaus? O kaip priejo "latras?" Kaip priejo daug panašių tam "latrui?" Įtikėjo į Jėzų kaipo Dievą ir Išganytoją ir jau priejo. Paskui, pamatęs save Jėzaus suteiktoje tiesos šviesoje jis tarė savo draugui latrui: "Ir Dievo tų nebijai, nors esi taip pat pasmerktas! Mudu kenčiava teisingai,

gauname tai, ko mūsų darbai verti; šitas gi nepadare nieko pikta. Tuomet jis tarė Jėzui: "*Viešpatie, atmink mane, kuomet įeisi į savo karalystę.*"

Prašykite to, ko tas latras prašė, ir taip, kaip jis prašė, o ne taip kaip kairysis latras (karieji) prašė: "*Jei tu Kristus, gelbėk pats save ir mus,*" žinoma, kad galėtų toliau latrauti.

Tokiu keliu neprieisi prie Kristaus ir negausi teisės į Rojų.

* * *

Netikintieji, paskui juos ir tikintieji dabar tik ir šaukia: "Pinigų! Daugiau pinigų! Daugiau patogumų! Riebesnių kąsnių! Mažiau darbo valandų! Daugiau vakaruškų, teatrų, madų, balių ir šokių lizdų ir t. t.

"Jei tu Kristus (Dievas) gelbėk mus," kad to visko turėtume. "Kas mums iš Tavęs, kuomet mums to trūksta." Tai ne kelias į Rojų.

Reikia trokšti ne žemiško Rojaus, bet pirmiausia dangiško rojaus. Reikia šaukti: "Atmink mus, Kristau, jau būdamas nuėjęs į savo karalystę." Reikia susidavus į krutinę, panašiai gerąjam latrui ištarti: "Mes gauname tai, ko mūsų darbai verti."

Taip, tepasižiuri šiandien žmonės ir pasvarsto, "ko verti jų darbai." Kristus kentė ir mirė, o žmonės nori tik linksmintis ir linksmintis ir visus kūno geismus patenkinti. Kristus sunkų kryžių visą gyvenimą nešė, žmonės savo luomo pareigų nori visiškai nusikratyti. Kristus pasakė: "Kas nori būti mano mokinys, teišsižada pats savęs ir ima savo kasdieninį kryžių ir seka manimi." Gi žmonės ne tik neišsižada savęs, bet tik savęs ieško. Meilės vieta užima baisiausia savimyla.

Devyniolikos Šimtų Metų sukaktuvės nuo Kristaus mirties turėtų atgavinti ne tik katalikuose, bet ir visuose krikščionyse Kristaus dvasią — "Viską --

atnaujinti Kristuje," tai tuomet imtu atsinaujinti visa žmonija.

Tas nepaprastas Jubiliejus patraukė daug Dievo palaiminimų. Taip pareiškė Šv. Tėvas, Kristaus Bažnyčios galva. O kas už jį gali geriau atjausti ir žinoti.

Net tolimosios, šiaurėje beglūdančios, Finlandijos, kuri didžiumoje yra protestantiška gausinga delegacija aplankė Šv. Tėvą. Prie tos progos Šv. Tėvas priminė, koki Dievo palaiminimais tais Jubiliejus metais pasiekė žmoniją ir yra vilties, kad daugiau jų nusileis ant šios svargusios žemelės.

V. K.

Protingai Skaitykim

Kongreso Knygyne Washingtone, D. C. tarp didelės daugybės įvairių veikalų yra vienas gražus rankraštis. Jis jau virš penkių šimtų metų senas. Pirm šimto metų nebuvo mašinių skubiai sustatančių spaustuvių raidės į eiles, o pirm penkių šimtų metų nebuvo nė spaustuvių. Tada visos knygos būdavo ranka rašomos ir ilgai trukdavo jas pasigaminti. Tai-gi, minėtoji Washingtoniškė Šventojo Rašto knyga ne spaustuvės pagaminta, o ranka rašyta.

Sako, kad žmogus pradėjęs ją rašyti eidamas ne ką viršaus per dvidešimtis metų, o baigęs ją jau visai žilas senelis ir trumpai po to miręs. Tai-gi visas ne-trumpas vieno darbštaus ir rūpestingo žmogaus amžius suėjęs vien tik į Šv. Rašto knygos perrašymą. Šiandien gera spaustuvė tokį veikalą pagamina į porą mėnesių ir nė vieną, o kelioliką tūkstančių vienkinių knygų, arba kopijų, vadinamų egzemplioriais.

Kaip negalime dešimties metų vaikai peikti už ką jis nepaneša šimto svarų naštos, taip negalime peikti senovės žmonių,

už ką jie neturėjo naujoviškų mašinų, nė spaustuvių. Bet, besinaudodami lengvais mūsų laikų knygų gaminimo prietaisais turime minėti, jog senovė daug rimčiau už mus gamindavo knygas. Šiandien žmonės mažai tepaiso ką jie į knygą sutalpi-na, bet skubotai nuvelia velinį ir pavadi-na jį veikalu, dažnai norėdami statyti jį lygiomis, arba ir aukščiau už senovės rūpestingai ir darbščiai pagamintus raštus. Lengvai, greitai, nerimtai pagamintasis daiktas iš viršaus rodo visiškai taip, kaip ir rimtoji knyga, iš tiesų gi, jis yra tik šlamštas.

Iš keleta šimtų tūkstančių spaustuvių, dabar esančių pasaulyje, kasdien milijonais plaukia į žmones spausdintieji lapai, o tikrai naudingų, gerų knygų ir šiandien yra ne kiek daugiau, kaip būdavo senovėje. Tai-gi, šiandien yra vienas vargas viršaus, atskirti tikrąją knygą nuo šlamšto, nors abiejų išvaizda yra vienoda.

Katalikų Bažnyčioje yra įstatymas, kad tikybės knygą prieš leisiant pirkti žmonėms, reikia duoti peržiūrėti vyskupui, arba jo paskirtam asmeniui. Radęs, kad knygoje nėra sieloms kenksmingų dalykų, vyskupas rašo ant jos "Imprimatur." Tas žodis reiškia, kad knyga tinka spaudai. Šią įstatymą vykdant, daug šlamštų atpuola. Nors jie ir būtų perėję per spaustuvę, kuri vyskupo parašo nepaiso, bet-gi žmogus, kurs knygą pirktamas, pažiūri, ar yra ant jos vyskupo "Imprimatur," apsisaugoja nuo išmetimo pinigų už šlamštus.

Sunkesnis dalykas yra su knygomis, kalbančiomis apie šio pasaulio dalykus. Ir tarp šitos rūšies raštų yra daug gerų veikalų ir dar daugiau šlamštų. Čia pirkikui sunkiau apsisaugoti apsirikimo, bet vis-gi galima.

Mat yra spaustuvių, kurios už joki pinigą neleidžia šlamšto į žmones. Užtenka žinoti tų spaustuvių vardus ir tik

jų leidžiamasis knygas pirkti. Šitas dalykas yra gana gerai sutvarkytas Vokietijoje. Ten yra šitos tikrų knygų leidimo įstaigos: Bonifaziusverein, arba Šv. Bonifacio draugija, paskui Gorresgesell-schaft, arba Goerres'o bendrovė; toliau yra privatiųjų spaustuvių — B. Herder, Freiburgo mieste, Fr. Pustet Ratisbonoje, vokiškai Ragensburg, F. Schoening, Paderborne. Šitos ir kitos tokios įstaigos išleidžia tiek knygų ir laikraščių, kad jų pilnai užtenka paprastam žmogui, net ir aukštuosius mokslus išėjuusiam, vistiek ar jis būtų gydytojas, ar kunigas ar advokatas, ar pirklys, ar kitokios rūšies darbuotojas.

Sulig Bonifaziusvereino pavyzdžiu prelatas A. Dambrauskas Lietuvoje įkurė Šv. Kazimiero Draugiją geroms knygoms leisti. Ji labai daug naudos padarė mūsų šaliai. Jos darba ardė ir trukdė slapta ir klastingas tikybos priešų pavydas, papirkdamas samdomuosius darbuotojus, kad nesąžiningai atlikinėtų pareigas. Katalikiškoji Lietuvos visuomenė nepadėjo Šv. Kazimiero Draugijai kovoti su tuo nelemtu dalyku. Atsirado kitų panašių bendrovių, kurios betgi netapo geresnės už senąją Šv. Kazimiero Draugiją.

Amerikoje tarp lietuvių buvo Šv. Povilo Spaudos Dr. ja, bet ji nunyko. Mažas tesuprato jos naudą. Bet dar tebėra keletas katalikiškų spaustuvių: "Draugo" ir "Vyčio" Chicagoje, "Darbininko" Bostone, "Garso" Wilkes-Barre, "Amerikos" Brooklyne. Jos neleidžia tikybai priešingų, nė paleistuvingų šlamštų. Bet ne visos jos rūpinasi, kad jų leidžiamieji į žmones spausdiniai turėtų tikros, pirkikams naudingos vertės. Sunkiais šios gdynės laikais, ir jų tarpe yra kurios apsimą spausdinti, ką joms patiekia žmogus apsiimdamas užmokėti už darbą.

Čia minėtosios lietuvių katalikų spaustuviės Amerikoje jau tiek pagamina spausdinių, kad šviesiam ir gerai prasilavinu-

siam darbininkui užtenka. Jos taipgi ir iš Lietuvos parsitraukia ten spausdintų gerų naudingų knygų, kurias čia Amerikoje parduodamos, tiek patarnaujā savo žmonėms, kiek jie protingai nori.

Tik reikia, kad mūs žmonės žinotų, jog, pirkdami be atodairos knygas ar laikraščius, savo sunkiai uždirbtą skatiką išmeta be naudos sau, da-gi su nuostoliu. Tų nuostolių neturėtų, jei-gu tikybos dalykuose žiūrėtų vyskupo "impramatur," o netikybos dalykuose imtų knygas iš žinomų katalikiškų spaustuvių, arba ir iš kitų, bet per jas.

P. B.

Lietuva Siunčia Misijonierius

Torine buvo išleidžiama 150 saleziečių misijonierių į tolimus kraštus, kurių tarpe buvo ir penki lietuviai: kun. A. Sabaliauskas iš Jurbarko išvyko Pietų Indijon, kl. A. Margevičius iš Kaltinėnų ir kl. P. Baršauskas iš Biržų — Japonijon, kl. A. Girskis iš Pajūrio ir kl. P. Maskolaitis iš Gelgaudiškio — Ekvatoriaus respublikon, Pietų Amerikoje.

Yra taip pat jau ir seniau išvykusių lietuvių saleziečių į misijų kraštus: kun. Augustaitis jau nuo karo darbuojasi Peru valstybėje, Pietų Amerikoje, kur užpernai nuvyko ir kl. Inkrata iš Alvito. Jau trys metai kaip darbuojasi Kinijoje kl. P. Urbaitis iš Šeduvos, apie kurį iš grįžusių iš Kinijos misijonierių teko girdėti, kad pasidaręs net kinų jaunimo sporto vadovu. Pernai Kinijon išvyko dar du lietuviai: kl. A. Perkunas iš Darbėnų ir kl. R. Petrauskas.

Salaziečiai važiuoja į misijų kraštus dar ir klierikais būdami, nes kol jauni, lengviau išmoksta misijų darbuotei reikalingų kalbų. Pasidarbavę misijose klierikai saleziečiai 4-5 metus, paprastai grįžta Europon baigti teologijos mokslų, subrandint savo misijoje įgytas žinias ir patyrimus ir pasigaminti, apgalvoti naujus planus savo tolimesnei darbuotei.

MALDOS APAŠTALAVIMAS ŠVENČIAUSIOJE JĖZAUS ŠIRDYJE

Bendroji Intencija Kovo mėnesiui, 1934
Šventojo Tėvo Pijaus XI paskirta:

BEDARBIAI

Gyvename sunkiais ekonominiais laikais. Daug žmonių be darbo yra kiekvienoje valstybėje. Bet ir tie kurie dirba, daug tegeama menką algą, taip kad abelnas skurdas palietė tautas.

Būti žmogui be darbo — tai dviguba nelaimė. Viena, jis neuždirba sau ir šeimynai pragyvenimui reikalingų daiktų: maisto, drabužių, pastogės.

Antra, žmogui esant be darbo, plinta įvairios moralės ir dvasinės nelaimės. Negaudamas darbo ilgesnį laiką, žmogus ima nupulti dvasia, ima nepasitikėti savimi, nei artimu, gi dažnai net Viešpačiu Dievu. Kai kurie, mažiau susivaldanti, ima nesiskaityti teisingumo desniais ir piktafalybių atlieka.

Žmogui būti be užsiėmimo — tai būti pavojingoje padėtyje, ir jeigu tas prasitęsia ilgesnį laiką, tai į tokio gyvenimą įsiskverbia blogų ir kenksmingų įpročių. Taip, iš pareigas einančių, darbščių žmonių išauga tinginiai, susmukėliai. Kuomet bedarbė apima platesnius sluoksnius ir ilgai tėveria, tai jaunieji bręsta pametę norą dirbti, vaikai išauga į jaunimą, kuris neišmoko darbštumo, ir visam gyvenimui lieka apsunkinimu kitiems.

Gimdytojai, visuomenės vadai turi susirūpinti, kad žmonės netekę darbo būtų bent įtraukti į gailėstingumo darbus vargingesniems už save. Miestų ir šalių valdžios turėtų bedarbiams duoti viešų darbų kad ir už menką vien pragyvenimo algą, kad žmogus be darbo nebūtų pastatytas į eiles elgetų; vieton kad gauti iš valdžios išmaldą, turėtų progos užsidirbti sau pragyvenimo būtiniausias reikmenis.

Visoki bandymai visuomenę tvarkyti, kaip ir kiekvienas žmogaus užmanymas

neturės pasisekimo be Dievo palaimos. Todėl Apaštalavimo Maldos nariai yra skatinimi šį mėnesį, uoliai melstis už visus bedarbius, kad kantriai priimtų juos ištikusį žemiškų reikalų kryželį, ir kad savo liuosą laiką sunaudotų didesniai maldin-gumui ir gailėstingiems darbams.

NURODYMAI PROMOTORIAMS

Visas Kovo mėnesis yra skirtas ypatingoms pamaldoms į Šv. Juozapą, kurio metinė šventė išpuola šio mėnesio 19 dieną.

Šv. Juozapas, po Jėzaus motinai, buvo arčiausias Jėzaus Širdies. Niekas kitas neturėjo tiek progų, kaip jis V. Jėzaus Širdį pažinti, ką Ji myli ir kaip daug myli. Šv. Juozapas, po Marijai, geriausia žinojo, kaip daug nuodėmė Dieviškąją Širdį įskaudina...

Visi, tat, Švč. Širdies mylėtojai privalo turėti didelį pamaldumą į Šv. Juozapą, kuris vien Jėzui gyveno ir Jam savo darbą ir širdį atidavė.

Šv. Juozapas, būdamas žemėje buvo Dievo įpareigotas saugoti Jėzų ir Mariją, yra, tat, labai naturalu, kad jis yra paskirtas Kristaus įsteigtosios Bažnyčios patronu arba globėju.

Kadangi Šv. Juozapas būdamas žemėje turėjo pragyvenimą parūpinti Jėzui ir Marijai, tat, jįsai yra sykiu skaitomas globėju visų, kuriems reikia parūpinti kitiems užlaikymą. Tat šeimynų galvos, šiais sunkiais skurdo laikais, per Šv. Juozapo mėnesį, te šaukias savo globėjo užtarimo ypatingu pamaldumu arba novomis.

Šiame mėnesyje dar yra graži novena, tai į Šv. Prancišką Ksaverietį, nuo Kovo 4 ligi 12, — metinės kanonizacijos dienos Šv. Pranciškaus Ksaveriečio ir Šv. Ignaco Lojaliečio.

Šv. Gavėnia jau su mumis. Tai metų laikas, kuriame daugiausia nusidėjėlių grįžta į tiesos kelia. Nėra kito kelio pasitašančiam nusidėjėliui, kaip pasninko, maldos; jais labiausia pasireiškia tikroji atgaila, kuri priveda prie Sakramento atgailos, arba susitaikymo su Dangiškuoju Tėvu. Gavėnios pamaldos, Kristaus Kančios prisiminimai, — pagelbsti tos dvasios įgyti.

Maldos Apaštalavimo nariai ypač privalo uoliai lankyti visas Gavėnios pamaldas ir kitus katalikus skatinti į jas eiti.

Šv. Tėvas pradžioje Šventų Metų prašė, kad jo intencija būtų ko daugiausia Šv. Mišių paaukota. Promotoriai tepatikrina, kiek daug tą Šv. Tėvo prašymą Maldos Apaštalavimo nariai yra pildę.

Tikimės taipgi kad visi promotoriai ši mėnesį ypatingu atsidavimu platins tarpe katalikų *Maldos Apaštalavimo V. Jėzaus Širdyje* organą — savaitinį laikraštį "*Kristaus Karaliaus Laivas*." Nuo gerų laikraščių praplatinimo priklauso Kristaus Bažnyčios prasiplatinimas pasaulyje.

Rašykite adresu: "Kristaus Karaliaus Laivas," 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Illinois.

ŠV. KAZIMIERAS

Vasario mėnesio globėjas.

Kovo 4 diena — metinė Lietuvos katalikų Šv. Kazimiero šventė.

Iš kanaanuotų dangaus šventųjų šitas jaunikaitis yra mums ypač artimas, kadangi jis augo, gyveno, mirė ir jo kūnas buvo palaidotas Lietuvoje.

Nors gimimu iš karališko dvaro, bet jis nepasidavė nei dvaro lepumui, nei turtų prisirišimui. Pasižymėjo dideliu pamaldumu, ypač prie Švenčiausio Sakramento ir prie Dievo Motinos, kurią jis vadindavo savo geraja motinėle. Labai buvo uolius tikėjimo praplatinime ir darbavosi patraukimui pravoslavų klaidati-

kių į katalikų tikėjimą, kurių tuomet Didžiojoje Lietuvoje buvo apšėiai.

Šv. jaunikaitis mirė Gardine 1484 m., teturėdamas 24 metus. Į taip trumpą laiką jis spėjo įgyti vargšų globėjo ir skaitybės brangintojo vardą.

Kaipo uolus Dievo tarnas, kuris Dievo Karalystę platinė žemėje ir kaip turis didelį pamaldumą prie Viešpaties Jėzaus Švenčiausiam Sakramente jis yra mums Maldos Apaštalavimo nariams labai artimas. Katalikų Bažnyčia jį paskyrė pirmaeiliu Lietuvos šv. globėju.

. DIEVO TARNAS KUN. JUOZAPAS . KALINAUSKAS O.C.D.

Kun. Juozapas Kalinauskas, vienuolis Karmelitas, gimė Vilniuje 1835 m. Jaunas būdamas tarnavo kariuomenėje. 1863 m. dalyvavo Lenkijos sukilime. Kovo m. 1864 m. jis buvo suimtas, nuteistas mirti, bet dėl jo šventumo karo teismas prašė Muravjovo jo nežudyti. Buvo ištremtas į Sibirą. Ten pragyveno 4 metus. Paskui jam buvo leista apsigyventi ties Jaroslaviu ir buvo Augusto Čartoriško auklėtoju. Laisvę gavęs, pasiryžta būti vienuolis. Pasižymi didelėmis dorybėmis. Mirė 15 lapkr. 1907 m. Gaunamos žmonių malonės jam užtariant paskatino karmelitus pradėti jo beatifikacijos bylą.

Šiomis dienomis įžanginis procesas — byla vyksta Krokuvos Metropolito kūrijoje.

KINAI PRIPAŽINO KATALIKUS

Nankiango vyriausybė suteikė valstybines teises Tien-Tsin jėzuitų vedam. prekybos ir pramonės institutui. Institutą lanko 540 kiniečių studentų.

(Pabaiga iš 2 pusl.)

Lietuvių Katalikų Federacijos Tarybai reikia tvirtis darbo, kad tautos šventės — Nepriklausomybės Diena, šv. Kazimiero šventė ir Vilniaus užgrobimo sukaktuvės — būtų tinkamai minimos visų lietuvių kolonijų Amerikoje.

Laisvamanis Liurde

Vieną rytą šiek tiek prieš aštuntą valandą į Liurdą atvyko žmogus, iš išvaizdos matyt intelligentas, su savo žmona ir dukterimi. Tos dvi nusiskubino aplankyti Bažnyčią, jįsai žengė viešbutin.

“Už kokios valandos paruoškite gerus pusryčius trims asmenims.”

“Be abejonės norėsite šiandien paskaiti, juk penktadienis?”

“Ne, turime dar ilgą kelionės galą atlikti; be mėsos negalime. Man penktadienis, taip kaip ketvirtadienis; jokių skirtumų nedarau.”

Dvi moters tuo tarpu jau buvo Liūdo stebuklingoje šventovėje besimeldžiančios. Jų vyras arba tėvas neleido joms ilgiau pabūti šioj vietoj kaip tris valandas, tačiau jos vis delto tikėjosi kad Marija išklaūs jų maldos, jį atvers. Jų maldos buvo paskutinis bandymas ilgų negirdėtų prašymų, karštų ašarų. Galop abi nuėjo prie Grotto's kurioje kadaise Marija apsireiškė Bernadetai Soubirous. Čionais prie Marijos, Dievo malonė negalėjo neatnešt teigiamų vaisių.

“Ar tai galėtų būti jįsai,” viena kitos klausinėjo? “Žiūrėk kaip jis susimąstęs, atsiklaupęs, akys ašarotos. Taip tikrai jis.” — Jos nedrįso prisiartinti.

— “Taip tai aš. Laimingesnis niekuomet savo gyvenime nesu buvęs. Atėjau čionais taip sau pasižiūrėti, rūkydamas cigarą. Bet kada priėjau Panelės Švenčiausios stovylos negalėjau taip elgtis. Ji mane pergalėjo. Nežinodamas nė ką dariau kritau ant kelių, verkiau... Aš, toksai uolus Laisvės Kovotojas, — verkiau. Paprašiau praeinantį kunigą, kad išklaustų mano išpažinties. Štai pasekmės. Pasikeičiau. Esu laimingas.”

— “Važiuojame toliau.”

— “Ne, prižadėjau rytoj čionais prisiimti Šv. Komuniją.”

Bereikalinga aiškinti kad viešbutyje viešai atsisakė nuo pusryčių su mėsa ir drąsiai paaiškino priežastį tokio staigaus sprendimo. Nors tai buvo susirinkusiems nuostabus atsitikimas, dar didesnis turėjo būti tos laimingos šeimos džiaugsmas ir dėkingumas Marijai. *Ant. Raila.*

Žmogaus menkumas

Tik nutolo paskutinis trenksmingo maršo aidas ir publika sužiuro į krantą. Priešais, iš tolo artinosi audra, ir visi skubėjo išlipti į krantą. Iki garlaivukas nevikriai apsisuko siaurame Nevėžyje ir apsistojo prie kranto, jau tamsūs audros debesys buvo visai arti. Bet jaunimas, atvažiuavęs garlaiviu, nekreipė į artėjančią audrą dėmesio ir taip pat gyvai ir linksmai judėjo, stengdamasis kuo greičiau apleisti atvežusį juos garlaiviuką. Rodėsi, kad tie jaunuoliai jokios audros negali bijoti. O audra jau buvo visai arti ir, vos spėjo paskutinieji žmonės iškelti kojas iš garlaivio, kai stambūs lietaus lašai suplakė jiems į kupras ir praliupo smarkus lietus.

Eidamas į kalną, per kurį ėjo kelias, mačiau, kaip bėgo jaunuoliai į netoliese stovinčius trobesius. Bėgo baltai ir plonai, išeigiškai apsirengusios merginos, bėgo vienašvarkiai vaikinai. Kad ir stambūs lietaus lašai dabar pylė jiems už apikaklių, jie dar nenustojo savo linksmumo. Bėgo ir klykė, kaip klykia jaunatvė, drąsiai eidama dideliu gyvenimo keliu. Ir aš buvau tikras, kad jokia galia tos jaunatvės neįveiksianti.

Bet — — kas tai?

Nespėjau prieiti prie tų pačių trobesių, kai atsitiko kažkas baisaus. Atbildėjo kaip perkūno stumiami Elijaus ratai danguje... Staiga tur būt užkliuvę už pasitaikiusio kelyje aukšto aštuolo, kurs augo netoli trobesių — kitoj pusėj kelio, jie savo trenksmu padarė tokį triukšmą, kad

nenorom staiga visiems kilo mintis susitraukti, jeigu galima, į grumstelio didumo krūvelę... Pliėkė, kaip ugninis botagas, smarkus žaibas, ir vėl visa kas dingo — Elijaus ratai danguje nuriedėjo toliau ir jų daromas triukšmas pamažu tilo. — Nuo medžio pusės staiga pasigirdo beviltiškas jaudinąs riksmas — "Gelbėkite!", ir nebodami lietaus žmonės nuo trobesių ėmė ten bėgti.

Ir aš nusekiau paskui. Lietaus lašai jau mažėjo ir nyko ir teikė vilties atvykusiems gegužininkams dar savo dieną linksmumu praleisti. Kalbamą vietą buvo apstojęs didokas atvažiuėlių būrys. Prasiėtūnęs į priešakį pamačiau ant žemės gulintį jauną vyruką ir skaisčią merginą, kuri staiga iš linksmumo kupinos virto pasinėrusi į skausmą. Nežinodama, kas reikia daryti, ji tiktai sukiniėjosi aėarotu, ar nuo lietaus sudrėkusių veidu, ir kaėin kam sakė: "Reikia jį iš čia paimti!... Reikia jį nuneėti!..." Kaėin kas į tą jos kvietimą atsiliepė. Žmogus buvo nuneėtas ir visas būrys nusekė paskui. Man tos dienos nuotaika buvo skaudėiai suardyta ir aė pasilikau stovėti prie aėžuolo. Ant jo žievės pamačiau kaėin kokios galingos rankos padarytą ilgą įbrėėį. Įbrėėis ėjo nuo pat medėio virėūnės iki žemės...

Tą žmogų trenkė perkūnas.

Ar. Vilk.

MOKSLININKAS ATSIVERTĖ

Amerikos Valstybėse į Katalikų Baėnyėią įstojo Dr. Herbertas Cory. Visą laiką jis dirbęs mokslo dirbtuvėje (laboratorijoje). Dar jaunas būdamas netekęs tikėjimo. O čia besidarbuodamas ir tiesos beieėkodamas pradėjo galvoti, kad greta žemiėkų tiesų dar turi būti ir aukėtesnių tiesų. Pradėjo galvoti apie tikėjimą ir priėėjo išvadą, kad tikras tikėjimas turi būti Katalikų Baėnyėioje.

— Kybartų "Žiburio" gimnaziją valstybina.

MARIJONŲ SIDABRINIS JUBILIEJUS

Šimet sueina 25 metai, arba Sidabrinis Jubilejus, nuo to laiko kai arkiv. J. Matulevičius, popieėii laiminant, atgaivino Tėvų Marijonų Kongregaciją. To fakto pažymėjimui Tėvų Marijonų Rėmėjų Draugija ruošia Jubilejinę Vakarienę geguėės 13, 1934 ir suėlpinamui neturtingų marijonų klierikų leidėia dovanomis deėimts daiktų, jų tarpe yra dvi deimantinės spilkos, \$5.00 pinigais, šilkinis uėtiesalas, auksinis žiedas ir 5 smulkesnį daiktai.

Visi tie graėūs ir brangūs daiktai yra gerų žmonių sudovanoti. Šiais depresijos laikais vienuolijoms yra begalo sunku, todėl visi Rėmėjai yra graėiai praėomi prisidėti, kad Marijonų Rėmėjų Draugijos sumanymas pasisektų.

Kurie malonėsite pagelbėti ruošime jubilejinės vakarienės ir pardavinėjime išlaimėjimo tikietų, malonėkite kreiptis į Marijonų Rėmėjų Centrą, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

TARPTAUTINIS EUCHARISTINIS KONGRESAS

1934 metais Buenos Aires įvyksta tarptautinis Eucharistinis Kongresas. Buenos Aires arkivyskupas į šį kongresą pakvietė visus pasaulio arkivyskopus ir vyskopus.

ANGLIJOS KATALIKŲ KONGRESAS

1935 metais Cardiff mieste bus šaukiamas Anglijos katalikų kongresas. Toki Anglijos katalikų kongresai yra buvę 1910 m. Leeds, 1911 m. Newcastle, 1912 m. Norwich, 1913 m. Plymouth, 1914 m. Cardiff, 1920 m. Liverpool, 1923 m. Birmingham, 1926 m. Manchester ir 1929 m. Londone.

— Oberammergau miestely, Bavarijoj, š.m. vasarą 33 kartus suvaidins V. Jėzaus Kanėią. Pirmasis vaidinamas įvyks pirmadienį po Vėlykų, o paskutinyėsis 16 rugsėjo.

ATSAKYMAI SKAITYTOJŲ PAKLAUSIMAMS

Siunčiant mūsų laikraščiu paklausimus reikia idėti atsakymui 3c pašto ženklelį; ne visi paklausimai tinka į laikraštį. Atsakysime visiems rimtiems paklausimams.

Paklausimas. Kad kunigas impila vyną į kieliką ir pastumia jį nuo savęs kairiąją ranka, tai aš paklausiau vienos maldingos moters, tai ji mane pavadino parizejušu; o gal ir brangūs mokytojai, taip pat mane pavadinsite?

Ken. "L" Skaitytojas.

Atsakymas. Tavo paklausimas labai neaiškus. Nežinia, ar nori žinoti, kaip mes tave pavadinsime; ar nori žinoti, ką mes apie tą moterį pasakysime, ar ką reiškia tai, kad kunigas "impylęs vyną į kieliką, pastumia jį kairiąją ranka." Turbut nori iš tikrųjų žinoti šį paskutinį dalyką apie kieliko atstūnimą.

Tas "paskutinis kieliko nuo savęs kairiąją ranka" neturi jokios dvasinės reikšmės.

Matai, kuomet kunigui reikia prieš aukojimą įsipilti vyno, tai jam tenka nueiti prie altoriaus galo ir atsitolinti nuo altoriaus vidurio, kur atliekamas aukojimas. Altoriaus gale kunigas pilą vyną tiesiąją ranka, o kieliką laiko kairiąją. Įpylęs vyno, kunigas galėtų kieliką palikti altoriaus gale ir eiti į vidurį ir iš ten siekti kieliką tiesiąją ranka, bet taip neparanku, nes, jei altorius platus, tai jis ir pasiekti negalėtų.

Antras būdas, kunigas, grįždamas nuo altoriaus galo į vidurį, galėtų kieliką neštis, bet taip nelabai paranku; tai jam lieka lengviausias būdas, kad, kaip jis laikė kieliką kairiąją ranka, pilant vyną, taip įpylęs, jį atstato arčiau vidurio altoriaus, tuomet eina pats į vidurį, lengvai pasiekia kieliką tiesiąją ranka ir jį pakėlęs aukoja Dievui. Tai ir viskas. Nieko ypatingo čia daugiau nėra ir nereikia čia nieko kita įžiurinėti.

Paklausimas. Kad aš Lietuvoje buvau rengiamas prie "Pirmos Komunijos," tai kunigas manęs klausė, kas yra ta "ko-

munija," kodėl ji taip vadinama. Čia sesers rengdamos to nemokina ir kunigas neklausia. Tai gal to ir žinoti nereikia?

Ken. "Laivo" Skaitytojas.

Atsakymas. Be žinojimo klausimo, kas yra komunija, žmogus gali būti išganytas. Jis tik turi būtinai žinoti, kas yra švenčiausias Sakramentas; jis turi žinoti, kad šv. Sakramentą reikia priimti. Šių gi dalykų visos sesers mokina ir kunigai klausia. Žinoma, labai gera ir naudinga, jei vaikams išaiškinama, kodėl ėmimą šv. Sakramento vadina "komunija," bet jei tai padaryti kartais pamiršta, tai nėra kaltės. Kartais vaikams tą dalyką kitaip išaiškina, neduodant jiems klausimo, kas yra šv. Komunija, tai jie nesugeba stačiai atsakyti. Užklausti kitaip, gal jie ir mokėtų atsakyti.

Paklausimas. Esu girdėjęs Lietuvoje nuo žmonių, ir klebonų bažnyčioje aiškinant, kad nevalia laikyti šv. Mišių už mirusiųjų sielas sekmadienį ir kitokią šventę; ypač suma turi būt laikoma už parapiją kas sekmadienį ir šventę. Čia Amerikoj dažnai girdžiu užsakant, kad aštuntą valandą mišios bus laikomos už tokias sielas, o suma už tokias, o nesu girdėjęs, kad bus už parapiją. Ar laikomos čia Mišios už parapiją? D. J.

...**Atsakymas.** Katalikų Bažnyčios yra įsakyta, kad kiekvienas klebonas, (ne kiekvienas kunigas) laikytų Mišias už parapiją kas sekmadienis ir kas šventę, viso apie 86 Mišias per metus. Jie tas Mišias ir laiko Katalikai paprastai tai žino, todėl ir neužsakinėjama, kad bus Mišios už parapiją.

Nėra jokio įsakymo, kad už parapiją būtų laikoma suma. Gali būti atlaikytos bet kurios Mišios.

Jei parapijoje yra keli kunigai, tai tik klebono pareiga laikyti Mišias už pa-

rapiją, kiti gali jas laikyti kitomis intencijomis. Gali laikyti ir už mirusiųjų sielas, tik, žinoma, ne juodose rūbuose, bet juk ne nuo rūbų spalvos priklauso Mišių vaisius arba nuopelnai. Taigi išvada čia tokia: klebonas gali atlaikyti Mišias už rapiją pats, gali jis paprašyti kitą kunigą, kad jas atlaikytų; gali laikyti Mišias savo bažnyčioje, gali ir svetimoje; gali skirti tam tikslui sumą, bet gali ir kitokią valandą atlaikyti, todėl ir gali būti, kad užsakoma, kad aštuntą valandą bus Mišios tokia intencija, o suma — tokia.

Paklausimas. Kodel kunigai nevienodai priklaupinėja prieš šv. Sakramentą? Patėmijau, kad vienas kunigas dalina šv. Komuniją, o kitas ėjo iš klausyklos arba rinko bažnyčioje pinigus, tai šis praeidamas pro išdavinėjančią Komuniją nepriklaupe, o priėjęs prie altoriaus priklaupe; argi ne tas pats kunigo rankuose ir altoriuje? Delko taip daro? Lietuvoje priklaupdavo visur, kur tik susitikdavo. Pasirodo, kad čia Amerikoje viskas galima.

D. J.

Atsakymas. Prieš šv. Sakramentą reikia priklaupti kiek kartų prie Jo prieini, ar pro Jį praeisi. Taip daroma Lietuvoje, taip reikia daryti ir taip daroma ir čia Amerikoje.

Jei pamatysi vieną baltą zuikį, tai negali tvirtinti, kad jie čia visi balti. Jei matei vieną kunigą, kuris nepriklaupe, praeidamas pro dalinamąjį šv. Sakramentą, tai tas nereiškia dar, kad visi kunigai nepriklaupta ir kad čia Amerikoje viskas galima.

Galutinai, praėjimas pro dalinamąjį švenčiausiąjį, kartais taip arti supuola su švenčiausioju, esančiu altoriuje, kad kunigas vienu priklauptimu atsiduoda garbę ir vienur ir kitur.

Taip labai dažnai gali atsitikti. Kita vėl, nevisuomet reikia klaupiti ten, kur žmogui katalikui atrodo, kad reiktų klaupiti, arba jis pats klaupia. Žmonės katali-

kai labai dažnai klaupia ten, kur nėra tikro reikalavimo klaupiti, ir jei kunigas nedaro taip kaip jie, tai jiems jau atrodo, kad jis negerai elgiasi. Nieko, žinoma, blogo nėra, jei žmogus abiem keliam ir tris kartus priklauptis iki ateis pas čidijį altorių, bet jis negali smerkti kunigo, jei tas kitaip daro, nes Bažnyčia niekur nėra įsakius kiek kartų ir kokiu būdu priklaupti. Panašių dalykų gali būti ir daugiau.

Geriausią, tat, palikti kunigus ramybėje, nes jie geriau žino, kur ir kaip reikia priklaupti. Jei kuris jų tyčiomis nepildys, jis atsakys.

Jei ir pats kartais nepriklauptsi, by tik ne iš paniekos, tai kaltės neturėsi, bet tai jau niekas negalės tvirtinti, kad čia Amerikoje jau taip valia daryti.

KENČIANTIS KRISTUS KARALIUS

Šventame Gavėnios laike daugelis katalikų kasdien eina bažnyčion išklausti Kristaus Nekruvinos Aukos — šv. Mišių, lankyti švenčiausiojo Sakramento, Kryžiaus Kelių eiti. Visi gi samoningi katalikai gavėnios metu eina bažnyčiosna ne tik šventadieniais, bet ir į visas gavėnios viešias pamaldas viduryje savaitės, paprastai — trečiadieniais ir penktadieniais. Viešas Graudžių Verksmų giedojimas, Kryžiaus Kelių ėjimas, ypač kuomet ne vien giesmininkai, bet visa bažnyčia gieda garsiai, aiškiai, nuoširdžiai, vai kaip yra malonu ir įspudinga!

Brolau — Sesuo, jeik visa širdžia į šventą gavėnios laiką. Neapleisk nei vieną mūsų kentančiam Karaliui daromų viešų pamaldų ir užsidėk dar privačias. Ypač gi rūpestingai prisiruošk prie gavėnios šv. Išpažinties ir Komunijos. Laimingas būsi, jei tavo parapijos bažnyčioje šiais metais yra suruoštos misijos, ar rekolekcijos. Naudokis jomis kas dieną patsai ir kitus į jas eiti kalbink.

TĖVAI MARIJONAI IR JŲ RĖMĖJAI

MARIJONŲ GENEROLAS

Seniai jau lauktas garbingas svetys Marijonų Generolas kun. A. Čikota, atvyko į Marianapoly Vas. 16, Lietuvos Nepriklausomybės dienoje. Studentams teko

TEVAS ANDRIEJUS CIKOTO, M. I. C.,
Tėvų Marijonų Vienuolijos
Generalis Viršininkas

Dieve, gausiai palaimink Vienuolijos
Geradarius.

pasveikinti garbingąjį svetį per vakarinę. Jo Prakilnybė malonėjo priimti sveikinimus ir keliais nuoširdžiais žodžiais į studentiją, skatino išverti pasirinkto idėlo siekime.

(Red.- O liuosą dieną, ar gavote?)

Ant rytojaus buvo iškilmingos Mišios, kurioje Jojo Prakilnybė buvo Celebrantu. Toje dienoje taipogi mokytojas P. Barauskas ir studentai Praleika ir Stadal-

ninkas įstojo į Marijonų vienuolijos bandinių skyrių. Lai Dievas laimina jų paskaukimo žingsnius.

NEPRIKLAUSOMYBĖ

MARIANAPOLY

Lietuvos Nepriklausomybės šventės programą Marianapoly įvyko Vas. 13 d. vakare. (Red.- 13-ta — tai ne 16-ta). Kolegijos studentai, kurie sudarė tą programą, labai įspudingai viską paruošė, kaip tikri Lietuvos sūnūs. Programai prasidėjus, pirmiausia studentai iškilmingai atnešė Lietuvos vėliavą, visi atsistojo ir pagiedojo "Lietuvos Himną." Antanas Micunas, vakaro vedėjas, pasakė įžanginę prakalbėlę; paaiškino programo reikšmę ir pakvietė kolegijos chorą pagiedoti "Į Tėvynę Grįžt Norėčiau." Po to kolegijos studentas Juozas Sabaliauskas parodė savo gabumus rašybos srytyje, paskaitydamas paties parašytą referatą; kuris priminė — garbingą praeitį, kuomet Lietuva buvo galingiausia šalis pasaulyje. Po to, vakaro vedėjas pakvietė kolegijos orkestrą, kuri gražiai pagrojo. Toliau Julius Stankus, kuris daug pasidarbavo šiam programui, pasakė žavėjančią prakalbą. Jojo prakalboje mes galėjome pastebėti, kad jis yra lietuvis patriotas ir tikras Lietuvos karys. Toliau, choras padainavo — "Kareivių Dainą." Balys Ivanauskas padainavo "Kareivėlio Dainą." Studentas Saplys, antro metų mokinys, įspudingai padeklamavo "Laisvė." Programo tesinyje kolegijos gabus pianistas Bronius Voveris paskambino tris muzikališkus kūrinius.

Svarbiausia programo dalis buvo vaidinimas "Kova ties Žalgiriu." Žymiausieji kolegijos artistai pasirodė šitame vaidiname ir labai įspudingai savo roles atvaidino. Svarbiausias roles užėmė sekan tieji asmenys: J. Stankus, S. Vaičaitis, J.

Kuprevičius, B. Ivanauskas; kiti kurie prisidėjo prie vaidinimo buvo: J. Kamandulis, J. Liola, A. Mažuknas, P. Venslauskas, S. Aleksandravičius, J. Grenda, P. Balčiūnas, J. Petkus, A. Versiackas ir J. Skulis. Pats vaidinimas buvo paimtas iš tų laikų, kuomet Lietuvos Kunigaikštis Vytautas buvo galingiausias karvedys pasaulyje. Po vaidinimo kolegijos choras pagiedojo kelias dainas. Miciumas, vakaro vedėjas pakvietė Kun. Vaitekūną, kuris atvyko iš Providence, R. I. dalyvauti kolegijos apvaikščiojime, prakalbėti kelius žodžius į studentiją. Jojo kalboje, jis pagyrė programą ir josios darbuotojus ir — pabrėžė, kad Tėvynė visuomet turėtų mums rūpėti.

Kolegijos direktorius gerb. kun. Jonas Navickas, M.I.C. kalbėjo apie nepriklausomybę ir kaip šiandien Lietuvoje minėta ta garbinga diena, paskatino visus studentus į darbštumą ir ypač pabrėžė mūsų tėvynės kalbos mokėjimo svarbą. Prieš užbaigiant programą, kun. Vaitekūnas atkalbėjo maldą už Lietuvos kareivius, kurie žuvo gindami tėvynę. Tenka garbės pasveikint visus studentus, kurie dalyvavo progrome ir ypač reikia pasveikint — J. Stankų, P. Činiką ir S. Aleksandravičių, kurie kaipo rengimo komisija, taip gražiai savo darbą atliko.

KĖGLIŲ ARENOJE

Jau pasibaigė kėglių žaidimai ir štai Šv. Jono ratelis, kurį sudaro — B. Ivanauskas, J. Kulbis ir J. Liola, tapo čempionais kėglių rungtyne. Visi kiti rateliai labai sunkiai žaidė ir niekas negalėjo spėti kas pirmoj vietoj pateks; bet štai Šv. Jono ratelis užėmė pirmą vietą ir kolegijos sporto knygoje užrašyti kaipo šių metų laimėtojai. (Red: Valio čempionai!)

Šeštadienyje Vas. 17 d. formališkai uždarė tuos žaidimus. Studentai iš rytų ir vakarų sudarė dvejus ratelius ir šeš-

tadienyje sudarė žaidimą. Rytų Ratelį sudarė — J. Liola, P. Gilis ir B. Voveris; gi Vakarų Ratelį sudarė — B. Ivanauskas, A. Miciumas ir S. Aleksandravičius. Tuos žaidimus laimėjo vakarų ratelis ir jau treči metai kaip jie laiko laimėtojų aureolę. Lauksime kitų metų.

Yra šnekama, kad tuojaus pasirodys jaunesnieji kolegijos studentai, kurie žais mažesniais kėgliais ir jie mėginę apturėti laurus. (Red: Vyrai, pirmyn! Be bandymo nėra užbaigos.)

Jonas A. Kamandulis (L.K.)

IŠ MARIJONŲ GYVENIMO

— J. E. vyskupas Būčys tarp savo misijonieriaus pareigų tarpe klaidatikių rado galimybės prisidėti prie dešimties metų sukaktuvių minėjimo nuo įkurimo šv. Andriejaus parapijos Philadelphijoje ir Varario 16-to iškilmių šv. Jurgio parapijoje Detroite.

Abiejose parapijose savo iškalbingu žodžiu vyskupas daug pridavė rimties ruošiamoms iškilmėms. Detroite anglų laikraščiai Vyskupo atsilankymą plačiai paminėjo ir įdėjo jo atvaizdą.

Kaip gera kad mes lietuviai Amerikoje turime nors vieną lietuvių vyskupą kuris kviečiamas dar niekuomet neatsakė į ruošiamas lietuvių iškilmes atvykti. Tiesa, Bažnyčios rytinės apeigos mums yra tolmos, nė taip malonios; tuo aiškiau pastebime vyskupo Būčio didelį pasiaukojimą, kad popiežiui raginant jis sutiko rytinių apeigų vyskupu būt.

— Kun. Antanas Andriušis, M.I.C., klebonaujintis lietuvių parapijoje Rockforde, buvo operuotas akloja žarna arba apendiku. Apendikas jau buvo trūkęs ir ligonis labai sunkiai serga.

— Gerb. tėvas generolas jau Amerikoje. Atvyko vas. 15. Dabar duoda misijas rytinėse valstybėse. Velykų diena baigia misijas. Chicagoj tikiamosi sulaukti Velykų antrą ar trečią dieną.

— Kun. Pranas Skruodenis, M.I.C., sirgaliuoja nuo praeities vasaros. Atrodo geriau, bet dirbti negali. Gyvena Marijonų name Hinsdale, Ill.

TĖVŲ MARIJONŲ MISIJOS

Vasario 19—25 dd. — Ansonia, Conn. (Kun. A. Petrauskas, M.I.C.).

Vasario 19—kovo 4 dd. — Aušros Vartų parap., Worcester, Mass. (Kun. A. Cikota, M.I.C.).

Vasario 26—kovo 4 dd. — Athol, Mass. (Kun. A. Petrauskas, M.I.C.).

Vas. 27 — kovo 6 dd. — Mt. Carmel, Pa. (Kun. J. Vaitkevičius, M.I.C.).

Kovo 5 — 11 dd. — Providence, R. I. (Kun. A. Cikota, M.I.C.).

Kovo 5 — 18 dd. — Pittston, Pa. (Kun. A. Būblys, M.I.C., ir kun. A. Petrauskas, M.I.C.).

Kovo 12 — 18 dd. — Šv. Kazimiero parap., Worcester, Mass. (Kun. J. Navickas, M.I.C.).

Kovo 12 — 25 dd. — Kingston, Pa. (Kun. A. Cikota, M.I.C. ir kun. J. Vaitkevičius, M.I.C.).

Kovo 19 — 25 dd. — Šv. Jurgio parap., Brooklyn, N. Y. (Kun. A. Petrauskas, M.I.C.).

Kovo 19 — 25 dd. — Šv. Jurgio parap., Detroit, Mich.

Kovo 19 — Bal. 1 dd. — Brockton, Mass. (Kovo 19 — 25 dd. kun. A. Būblys, M.I.C.; kovo 26 — bal. 1 dd. — kun. A. Petrauskas, M.I.C.).

Kovo 26 — Baland. 1 dd. — Rochester, N. Y. (Kun. A. Cikota, M.I.C.).

Kovo 28 — Bal. 17 dd. — Apreišimo parap., Brooklyn, N. Y. (Kun. A. Būblys, M.I.C.).

Balandžio 23 — 29 dd. — Utica, N. Y. (Kun. A. Cikota, M.I.C.).

Balandžio 30 — Gegužės 13 dd. — Šv. Kazimiero parap., Philadelphia, Pa. (Kun. A. Cikota, M.I.C.).

Iš ankščiau paduoto tvarkarasčio matome, kad šiuomi laiku keletas Marijonų

vienuolyno kunigų skelbia misijas tikintiesiems. Savo maldomis padėkime jiems kuodaugiausia atšalusią sielų uždegti Kristaus meile

SVARBESNIEJI ĮVYKIAI

VAKARINIŲ VALSTYBIŲ SEIMELIS

Šių metų Katalikų Seimelis Chicagoje Vas. 18, pasižymėjo visų pirma dideliu skaitliu katalikiškų draugijų atstovų, gerai priruoštomis paskaitomis, tiksliomis rezoliucijomis ir tvarkingumu.

Vadovaujanti seimo mintis — kelti katalikybę ir lietuviybę, katalikams lietuviams glaudžiau kruvon sueiti, doriškai skirtis nuo Dievo priešų, laikytis lietuviškų parapijų bei draugijų, daugiau lietuvių įvesti mokyklose, remti jaunimo organizacijas, kelti Susivienijimą Liet. R. Kat. Amerikoje.

Seimelio rezoliucija Tėvų Marijonų sidabrinio jubiliejaus proga:

“Šiemet sukanka 25 metai kai šventos atminties arkiv. J. Matulevičius atgavino Tėvų Marijonų vienuoliją. Tai buvo kaip ir pradžia naujo bažnyčios gyvenimo Lietuvoj ir Amerikoj. Atsižvelgiant į kilnius ir stambius šios vienuolijos darbus lietuvių tautai, o ypač Amerikos lietuvių visuomenei, konferencija pažymi šį svarbų jubiliejų, nuoširdžiai sveikindama Tėvus Marijonus ir ragindama visus Amerikos lietuvius katalikus prisidėti prie šitų brangių sukaktuvių minėjimo sulig Marijonų Kolegijos Rėmėjų Draugijos nurodymų.

DERYBOS SU ANGLIJA

Lietuvos prekybos atstovai į Londoną jau nuvyko. Delegacijos pirmininkas Balutis anglų spaudai pareiškė, kad Lietuva nori išplėsti savo žemės ūkio produktų, ypač bekonų. Už tai Lietuva ketinanti daugiau pirkti anglų prekių.

Derybos prasidėjo Vas. 2.

— Kaune suimti keturi lenkų šnipai. Prisipažino.

Gaisras Pranciškėių vienuolyne

Vasario 9ta diena Šv. Pranciškaus Se seris ištiko didelė nelaimė, — gaisras visiškai sunaikino vieną iš sandėlio triobelėių, kame buvo laikomi: automobilius, truck'as, vežimas, ūkio įrankiai, sieteliai nuo vienuolyno langų ir durėių, rakandų, lentos, pumpos mašina ir trąšos dirvams.

Viskas žuvo. Iš viso, nuostolio suma per virš trys tūkstančiai.

Mūsų gerbiamas kapelionas, kun. J. Skripkus ypatingai pasižymėjo šiame gaisre: Jis, užbėgo ant degančių lubų degančio trobėsio, bet kadangi lentos buvo apdegusios, jis įpuolė per lubas, truputį susižeidamas. Taipogi, gelbėdamas kai kuriuos ūkio įrankius, apsidėgino rankas.

Nuostolis didelis. Ypač apgailestaujame sunaikinimą naujo automobiliaus, sietelių nuo vienuolyno langų bei ūrių, ir ūkio įrankių. Esant vienuolynui toli nuo miesto, ir turint jame nuolatinių reikalų, važinėjimų į mokyklą bei ligoninę, tai, automobiliaus sunaikinimas yra didelė nelaimė.

Dabar laikai yra blogi jums, taigi ir mums. Kokia pagelbą ir paramą patyrėmė, tai buvo iš jūsų gailestingumo. Ir šioje nelaimėje, kreipiamės į jus, nuolankiai ir nuoširdžiai maldaudamos jūsų pagelbos. Tikimės, kad šioji mus ištikta nelaimė ras atbalsį jūsų gailestingose širdyse, ir sulauksime iš Jūsų užuojautos ženklų.

Susirupinusios bet pasitikinčios
ŠV. PRANCIŠKAUS SESERYS,
St. Francis Convent,
Mount Providence, R.D. 9,
South Hills, Pittsburg, Pa.

LIETUVOS VAIKUČIAI AUKOJA

Lietuvos Eucharistiniam kongresui jau visa Lietuva sujudo ruoštis. O ypač smagu, kad ir Lietuvos vaikai kongreso su džiaugsmu laukia. Netik laukia, bet

savo lėšomis jį remia. Štai iš daugelio vietų ateina žinios, kad vaikai aukoja kongesui patys, ką patys sutaupe nuo saldinių, kino ir kt.

KATALIKŲ CENTRO KURSAI

Sausio 29 d. Zitininkų salėje, Kaune prasidėjo Katalikų Veikimo Centro organizaciniai kursai. Juos 12 v. pradėjo Kauno Rajono pirmininkas dr. J. Leimonas savo kalba, nurodydamas jų svarbą katalikiškoms organizacijoms (o jų yra apie 60 asmenų) stengtis tais kursais pasinaudoti.

Įvyko pirmos dvi paskaitos: Dr. kun. St. Ūsorio ir Tėvo Andziulio M.I.C., kuriomis kursantai labai domėjosi ir džiaugėsi.

Kursuose yra žmonių iš plačios Kauno arkivyskupijos kampelių, keletas ir Vilkaviškio vysk. ir vienas net iš Telšių.

LIETUVOJE

Lietuvos vyriausybė sausio 24, 1934 per savo atstovą Berlyne protestuoja prieš Vokietijos sutarčių sulaužymą.

Vokietija nesilaiko sudarytos 1928 prekybos sutarties, be susitarimo ir be pagrindo sumažinusi apie 70% svieto įvežimą, be to, vienšališku nutarimu pakeitė mažojo pasienio susisiekimo prekių sąrašą, sumažindama be maito įnešamų prekių kiekį net apie 75%, kas yra priešinga konvencijai 1923 m. ir prekybos sutarties 20 straipsniui.

— Iš Lietuvos 1933 m. išvažiavo 1161 žmogus. Daugiausia Palestinon — 510 ir Afrikon — 206.

PIRMA SYKĖ JUDAMEJI PAVEIKSLAI

LIURDO STEBUKLAI

Bus ir juokinga komedija CHARLIE CHAPLIN,

Paveikslus rodys A. PELDŽIUS, sekančiose parapijų svetainėse:
Nedėlioje, Kovo 4 d. Nekalto Prasad. Švė. Pan. parap. svet. al ...

Paned., Kovo-March 5 d., Rockford, Ill. Šv. Petro ir Povilo parap. svet., 7:00 val. vak.

Įžanga 25c. Vaikams 10c. Visus pradžia 7:00 v. vak.